

Ca-Nostra

*** ANY QUINT NÚM 178 *** SETMANARI POPULAR *** INCA, 16 DE MARS DE 1912 ***

QUE SERÁ?

El trasbals del enderrocament de la Porta de Santa Margalida produí a l'Ajuntament de la M. I. N. y L. Ciutat de Palma de Mallorca una forta excitació la qual fomentada ab afanys i expiatoris y ab esforços de xorca complacent, li ha fet creure que es esdevenguda mare y que sa maternidad tardana y extemporania es d'un monument digne del Rey en Jaume. Digne de l'Ajuntament es segur que sí, sobre tot si la paternidad es dels arquitectes municipals, però ¿digne del Rey en Jaume? Ca Barret! La pobre está treballada de dues impotencies: econòmica y artística.

El fet real subjectiva o objectivament l'ha omplida de antojos. Per ara tota la seva cúrolla está en véncer la impotencia econòmica. Ha uberta una subscripció popular (?) y l'ha encapsolada ab 15.000 pessetes (*Valiente puñado son tres moscas!*). Y ja ha comensat el seu pelegrinatge de capta vergonyosa, fent ostentació de sa pobresa ab cinisme no més disculpable per amor d'el seu estat: a les tendes hi ha cartells en llengua distinta de la nostra y de la del Rey en Jaume, ab aprobi seu y nostro, demanant almoyna; dissabte passat la pobre Ajuntament d'etiqueta, passetjá sa miseria ciutadana visitant les autoritats per obtenirne *su valiosa cooperación*; ha de demanar al Sr. Ministre de la Guerra el bronzo necessari per l'estatua, com qualsevol vileta de 1.500 habitants; ha de invitar el Rey y Familia Reyal, representants en Corts, corporations, autoridats, prensa, etc. etc. y finalment nomenará delegats a Bones-Aires, Montivideu Mèjic, Cuba, Puerto-Rico, Manila, Marsella, a fi de que el mon civilisat s'enteri del seu estat interessant se moga a conmisericòdia fent li almoyna per nodrir el fruyt de ses entranyes miserables.

Parturient montes, nascetur ridiculus mus? (Estarán de part les muutanyes y

nexará un ridícul vatoli?)

El monument si arriba a nèixer no será una ignominia qui manifestará la esqualidat física y espiritual de la mare?

«El díe de la primera pedra—ha dit en *Flama en La Veu de Catalunya*—l'alcalde fará un discurs ab petites parrafades d'història, y la minça estatuetta, obra de qualque artista fidel amich del casinet turnant, recordarà als pacífichs ciutadans, no la dolsa conquesta del Rey amorós de l'illa, sino el fet vandàlich de die 27 de febrer de 1912....»

Verber.

LA VERJA A LA FONT

*La Verge Mare—se'n va a la font,
l'un bras el gerro—l'altre ma al Noy.
La terra hi posa—mantell verdós
per tot hont passa—ben fresc y tou.
Aixís que senten—son trepitj dols
que per tot dexa—rastre de flors,
les margarides—obren son cor
y'ls conillets—s'hi ajupen tots
pera besarne—sos peus bufons.*

*La font ombrejan—espessos oms,
hont son niu tenen—els rossinyols,
qui axís que'ls veuen—venir tots dos,
canta que canta—a qui més pot;
mentres que al caure—del canaló
de dintre'l gerro—la aygua hi respón
amb una ruxa—de saltirons,
com una riallia—que surt del cor.*

*Al entornarsen—vers son redòs,
al cap la Verge—son gerro hi port,
y al devant corre—divi Infantó,
cami que marcan—les flors a poms.*

*Desde la porta—Josep gloriós,
les mans encara—sobre'l ribot,
ha alsats els ulls—vers l'horitzó;
puig que ha sentida—desde'l seu lloc
la acostumada—del cel olor;
senyal que torna—a tenir aprop
el qui li fiaren—divi tresor.*

*Jesús al véurel—corre més fort
y es llenca als brassos—del Sant ditxós,
qui a ses caricies—li correpeñ
y al front li estampa—sonant petó.*

*Maria'l gerro—baxa allavors
y dexa caure—del seu Expòs
damunt dels liavis—d'aygua un bell doll,
que si li apaga—la set del cos,*

*la ànima li omple—d'una dolor
que aquí a la terra—no té pas nom.*

*D'aquesta aygua que heu copsada
pura, fresca y regalada,
Verge y Mare de mon Deu,
quan l'hora sia arribada,
¡guardémen una tirada
que purifiqui'l cor meu!*

ABEL.

LOS CEPS

Som al Mars... Sant Joseph s'acosta á poch á poch... á pas de vell...

Los lliris morats y las violas ja'l veuen venir derrera las últimas boyras, van prenent lo color de la seva túnica... y las cols espigadas dels horts de las casas, floreixen del groch pàlit del seu mantell... y'ls presseguers y'ls atmelers tan blanchs y rosats, s'assemblan á la seva vara florida, y riuhen triomfals en mitj dels blats que s'espigan, com lo Jesuset que éll porta al bras...

—Pas, pas,—diuhen las aurenetas.—Pas, pas, que Sant Joseph ja ve... Sant Joseph s'acosta...

Se'l veu venir camps á través en mitj de la boyra. Sa túnica es morada, 'l seu mantell es groch, sa vara florida de blanch y rosa, y 'l Jesuset, xiroy, li somriu al bras...

Y'ls *cóbits* que'l segueixen en professó, van cantant: *Kyrie eleyson... Te rogamus, audinos...* (1).

—Y donchs, Lari, ¿cóm presentan las vinyas?

—Plorant que es un gust, mossen Ramón. Ploran desconsoladas com unas viudetas novellas. Y es d'esperar que per poch que'l bon Deu 'ns hi ajudi, enguany n'hi haurá pel camp y áduch pel Sant....

—Pas hauría dit may, Lari, que'l plorar dels ceps, fos tan bella cosa...

—¡Ja ho crech, home de Deu!...

(1) Diuhen al Panadés, que'ls *cóbits* arriban per Sant Joseph, y cantan: *Kyrie eleyson... Terogamus audinos...*

¡Malaventurat que'ls ceps no ploressin!
¡Poch riuriam gayre allá al Setem-
bre!...

* *

Los meus amiguets, cal apendre dels
ceps.

Cal que plorém forsa, are, que des-
prés de las plorallas, ¡ja vindrán las ria-
llas!...

Darrera del plor, ja vindrà'l fruyt, y
alashoras, ¡oh quina alegría!...

RAMÓN GARRIGA, *Pbre.*

(Estampes y Calcomanies).

COMPARANSA

Semblant es l'hom a una rosa
que creix tendre y axarida,
entre s'amor y esperansa,
dolce, innocent y senzilla

Oloroses son ses fulles,
son belles y purpurines
qu'adornen y qu'embalsamen
l'auba de la nostra vida.

Mes si el vent, d'els desenganys
prest seca, toca y mustía,
una a una van cayguent
aquelles fulles tan fines.

Y si de prop les contemples
la veus ja casi esmortida...
Mes, ¡ay! ¡si la vols cubí
sols hey trobes les espines!!

Marcelina Moragues.

CIVILISACIÓ NEGATIVA

UN POC D'HISTORIA CIUTADANA

Crexién els remors de que's preparava una
forta acció quantre la Porta de Santa Marga-
lida, *L'Ultima Hora* en ses cursilísimes peti-
tes cròniques, amanaçava al Monument y als
seus partidaris y la pretenciosa parla d'una
mascareta era l'expressió dels propòsits dels
iconoclastes de la dreta.

Y la destrucció vengué sorprenent a tots
al que mes al Batle, jovincell que presideix
l'il·lustrat Consistori, apesar de que se conten-
cinch dependents de l'Autoridad que assisti-
ren a la feta, sense evitarho. Perque en
aquesta terra en que tan aficionats som a
amputar la xerrada encara que no coneguem
al que prenín per interlocutor, aquí hont els
municipals y serenos tenen l'anomenada de
xerradors, pogueren veurerse uns als altres y
com si fossen frares de Cartoxa guardar ells
amb ells el més absolut silenci sense tenir la
curiositat de preguntar devant un fet tan ex-
traordinari, si era cosa manada per l'Ajunta-
ment o si era dispost per qualche inimich de
l'històrica Porta. Be diuen aquells que diuen
que'l silenci es or.

Aquí hont tots nos coneixem, en que estam
enterats de la vida interior de cada familia,

no s'es pogut sebre qui ho va manar, no's co-
neixen ni'l mestre que ho dirigí, ni'ls mano-
bres que hi treballaren, ni sobretot, qui ho va
dispondre. Esperits venjadors dels alarbs als
aquí pesava veure en peu el gloriós recort de
la nostra conquesta, surgiren dels antres sub-
terrànics y acabada, mes ben dit, comensada
la seva tasca, se desvanesqueren per art
d'encantament deixant aleshores la feina
ans d'acabar el seu sacrifici. Ja sabien ells lo
que's feyen, l'ignominia havia de consumarse
a la llum del dia perque més complerta fos sa
vanjansa, y s'havia de fer cara descuberta
per una Corporació hereua de cossos organi-
sats pel gloriós Rey que coronat de victoria
passá baix d'aquelles voltes, y am consenti-
ment de qui's diuen contar entre els seus avis
als gloriosos barrons y guerrers que'l Con-
quistador acompanyaren.

¡Sanc generosa, com l'has aigolida!

Amb una pressa digna de millor causa se
reuneixen els tècnichs y amb un uy tal que
admira al poble, coneixedors pràctichs de la
Porta, ja que's diu que l'havien estudiada
am conciencia anteriorment en aquest fet,
dictaminaren s'urgencia de enderrocarla per-
que d'un moment a s'altra anava a caure, y
creis que si no caigué toid'una, si va resistir
un dia a l'acció mancomunada d'eynes y di-
namita, no va esser per falta d'eynes y dina-
mita, no va esser per falta d'ull tècnich.

Sols un temor tenia, el paternal Ajunta-
ment, quant se reuní en sessió extraordinari,
que'l Governador impedis se destrucció, pe-
ro s'entusiasme era gran, un esbart de desen-
feinats els esseguraven la veu de la *plebe* am
la qui estaven dentificats y si no'ls bastava
tenien el jovent lliberali come guardia, preti-
riana del il·lustrat President. Be podien estar
tranquils, be podien acordar lo que volgues-
sen; a devant el Governador fins y tot tenien
s'amanaça d'un morí de guardarroquia.

A dins el Consistori n'hi havia que no esta-
ven conformes; pero la por els aturá, no es lo
mateix cridar de damunt un periòdich o en
unió d'amichs que devant un públich contra-
ri encara que sia com el que omplia la sala
d'actes en aquella ocasió. Per aixó s'acordá
sense una protesta, sens un vot en cuantre,
sense que per vergonya sen dolguessen ni
els que abans tant l'havien defensada. Per-
que no's molt lluny el dia en que se discuti-
sa demolició d'aquesta porta abans d'esser
declarada Monument Nacional y qualquun des
que votaren gojosos se destrucció, recordarà
amb empegament, si el càrrech que ocupa
no li ha llevat els seus entusiasmes a favor
de la Porta, la seva admiració als seus defen-
sors, a Don Lluís Martí, a Don Enrich Sureda
y altres que demostrant grans coneixements
y estudis, s'oposaven a tomarla. No era en
temps de na María Castanya pero s'afany dels
càrrechs públichs y es desitj de popularitat
animen se memoria y fan fer moltes coses,
fins ses que mes repugnen als propis senti-
ments.

Per aquest motiu esperits aristocrátichs
assistiren a l'enterro de la sardina, en aque-
lla manifestació *populachera* a demanar y
amenaçar al Governador a treurerli el con-

sentiment.

Y consiguí quina explosió de goix quin
tusiasme més gros quin esvalot mes
quin crit no llençá la *plebe* quina folla
no s'apoderá del *joves barberes* anhelosos
du a terma una part del programa del
capitá de les multituds iconoclastes; aque-
que digue al jovent: robau, matau, calau
destapau el vel.....

Láslima de xaranga que tocás el *himno*
Riego o la *Marcha* de *Cadiz* per acompa-
l'alegría d'aquella gent pera acallar els
d'indignació d'algúns xiflats. Sa caiguda
les pedres hauría sonat acordament am l'*him-*
ne *populachero* de les nostres desdites y
concert am música de'n Valverde y Compe-
hauría sabut mo't be en el sentit artístic
dels nostres retgadors.

L'Ajuntament ha accrdat protestar per
sorpresa de la demolició de la Porta, no
bem que haja fet res per aclarir qui son
culpables. L'alegría de aquell dia se tapa
una cara de aflicció.

¿Perque aquell que té pit de fer una
no té la dignitat suficient pera donar el
nom y carregar am les conseqüencies?

A. M.

Teyadures d'or

Un pobre... diable.—El compte de Re-
nones paga més de 40.000 pesetes de con-
bució per les finques que poseex a Ma-
Axi fa bon parlá de democracia y rabiá
tra els burguesos.

Lo que diu un socialista.—Fernand Bani-
un dels més enreviscolats cap-pares del
cialisme belga y conseller comunal, s'ha re-
rat del partit socialista per les raons sigues
que publicá un diari belga:

«Jo he dexat el partit socialista, com
d'altres, perque estava causat de sa domi-
ció de certs personatges que xupen als
bres errats de contes per medi d'aquell
de partit obrer, que voltros y es vostres
blants ussunpau a n-aquells que podrien
molta més rahó, reclamá.

Torn pendrer ma llibertat, per tants
temps oprimida sota la més repugnant es-
vitut que jamay partit algun haja imposat
els seus afiliats y a n-els seus mandatari.

Renunciy vostra igualtat, que no es
que s'igualtat en la miseria pels pobres
gualtat en los honors y en los valiosos
pleos pels caps-pares.

Renunciy vostra fraternidad, que consi-
en l'esclavitut de totes les independencies
en la persecusió de tots els que practiquen
que anomenau altruisme y no valdrá ja
lo que s'anomena la caritat.

Per ma fortuna som arribat a temps a
prender que'l socialisme es la més seua
de les tiranies.»

¿Encare no se desengana se classe obrer
ab aquesta confessió de tan alt funcionari
socialisme?

L'automobil d'En Lerroux.—En Lerroux ha fet varià el coló del seu automòvil; abans era coló de sanc. Ara el que usa per tot arreu el cap-pare dels radicals, està pintat de negre, que resulta més elegant y solemniós.

A la gorra del xauffeur l'hi ha posat un galó d'or, axí el cotxe fa més auto ministerial quan passeja la seua abultada humanitat pels carrers de Madrid l'ex-emperador del Paralelo.

Nostros Amics Difunts

Dia 10 a les onze y mitja del vespre, morí la virtuosa Senyora de «Can Vich». D.ª Margalida Bennasar, simpática Esposa de D. Lloaxim Gelabert, després de rebuts els Sants Sagraments y la Bendició Apostòlica.

Ab una conformansa y fortaleza de mártir que sols sab donar l'unció de la pietat y fe cristiana, ha sufrí setze anys de penosa malaltia, edificant a la familia y a tots els qui la rodejaven y li anaven darrera. Ella, malalta y tot, era el consol y s'alegria de sa llar y donava cap a feynes a la servitut que l'estimava com a una bona mare, per sa virtut agri-solada y amabilitat generosa. Estava tant conformada y preparada per morir que parlava de la seua mort com de la cosa més natural y corrent del món, y sols s'aturava de enraonar d'aquex tema per no causar pena a D. Lloaxim, a qui hagués volgut amagar la triste noticia de la seua gravetat,

Amorteada en l'hàbit de Terciaria de N. P. Sant Francesc, per propia disposició, la familia de «Can Vich» ha seguit la tradició de mostrarse y esser Franciscana; puis sos avan-passats ja eren els procuradors de la Comunitat de Frares de l'observancia y avuy encara ostenta el titol y es el protector de les religioses Franciscanes establides a n-aquesta ciutat, qu'han servida la maleteta en carinyo de fives.

La molta concurrència que ha assistit als suntuosos funerals, celebrats pel descans etern de la seua ànima, ha sigut una gran manifestació de dol com poques vegades havíem vist a n-aquesta població. Després de matines y ofici de requiem, un milenar de persones desfilaron per la casa senyoral de «Can Vich» per donar el pesabé a la familia. E-hi vengué molta gent de Palma, Campanet, Sa Pobra, Alcudia y altres pobles de Mallorca, patentisant les moltes relacions de la distingida familia de la finada, no sols pel número sino per la qualitat de les persones qu'han testimoniats son sentiment per la mort de D.ª Margalida.

De bon cor nos associam a n-el desconsol de D. Lloaxim y sos fills, tot desitjantlos conformansa cristiana, com tení la Senyora, en los designis de la Divina Providencia per sobreportar el dolor de tant irreparable pèrdua.

Cronicó d'Inca

Mars de 1912.

Dia 10.—Seguex acudint nombrosa concurrència a n-els sermons coremals que fa Mossen Antoni Artigues, a nostra parroquial Iglesia. Al principi de la corema tractava temes de veritats eternes, ara se dirigex a preparar el poble per la recepció digne dels Sagraments pel compliment pasqual, tractant algun tema per refutar els errors moderns.

—El Pare Cerdá, a Sant Francesc, comensa les conferencies sobre la familia. Anit ha parlat del matrimoni, de la institució de la familia axi com Deu vol que sia. Anunciá que diumenge qui vé tractará de *L'Esposa*, el dia Sant Joseph del *Espós* y el diumenge que seguirá dels *Fills*.

Dia 11.—Se celebra a la Iglesia Parroquial a intenció de la Rda. Comunitat de clergues un ofici funeral en sufragi de l'ànima de D. Agustí Luque, Tinent Coronell de Inválids fuy primogènit del Exm. Ministre de la Guerra. E-hi assistí la magnífica corporació Municipal presidida pel Sr. Batle l'Amon Toni Ramis, la oficialitat del Regiment d'Inca presidida pel Coronell D. Waldo Calero y el Registrador de la Propiedad D. Joseph Figueiras, y altres distingides persones d'aquesta població.

—El Sr. Batle d'Inca ha rebut del Sr. Ministre de la guerra el següent telegrama.

«Mi familia y yo nos hemos conmovido muy hondamente ante el acuerdo de ese Ayuntamiento; y si la ley lo permitiese aceptaríamos la cariñosa solicitud de que en esa nuestra patria adoptiva, donde Agustín empezó á saber pensar, reposen los restos de nuestro ser adorado. La oferta es de las que se graban en el fondo del alma. Ruego lo manifieste al Ayuntamiento en pleno, á quien sinceramente reconozco y expreso la sinceridad de mi gratitud».

—Se fan molts de comentaris sobre l'anada d'una comissió a Madrid per donar el pesabé al Exm. Sr. D. Agustí Luque per la mort del seu fill estimat.

Se troba que havent axecat l'Ajuntament la sessió en senyal de dol y celebrar un funeral en sufragi de l'ànima del il·lustre Difunt, ja era un homenatge notable per quedá hé ab el General Luque per molt que fos l'agraïment d'Inca envers de la seua protecció, y s'hauria pogut estoviar una partida de centes pesetes que costará la comissió a n-els membres que la formen y a n-el Municipi.

Però encara son més salats els comentaris que se fan respecte haver demanat el cadáver d'en Luque per enterrarlo a n-el Cementeri d'Inca, quant la Lley prohibex el transport y quant s'hagués hagut de gastar un capital, de que no disponem, si sa Lley no e-hu hagués prohibit.

Dia 15.—Les agrupacions polítiques, liberals y conservadors, aquest temps passat han treballat molt y ab esment per rectificar el sens, entregant moltes altes y baxes a la Junta del Sens Electoral, ja que avuy termi-

na el plas per la seua abmissió.

—Els nostros pagesos noten que sense haver fet gelades que hajen mort els ametllons, els ametlls porguen, o sien tiren el fruyt, veentse solada d'ametllons pe'n terra.

—Fa uns dies estirats, el Mars fins aquí ha marsetjat poc. Els sembrats enguany han tenguda s'aygo suficient per anar blaus; però la revenguda dels pous es estada primeta. Hi ha bastants de costipats y embromaments.

BOLLETÍ COMERCIAL

Preus que retgirem dijous passat a n-el mercat d'aquesta Ciutat:

Bessó	a	107'00	el quintá
Blat	a	17'25	la cortera.
Xexa	a	18'00	id.
Sivada	a	10'00	id.
Idem. forestera	a	9'75	id.
Faves mallorquines	a	15'50	id.
Idem. foresteras.	a	14'75	id.
Monjetes blanques	a	31'00	id.
Siurons	a	25'00	id.
Guixes	a	19'00	id.
Patatas	a	9'00	es quintá.
Moniacos	a	3'50	id.
Garroves	a	6'85	id.
Gallines	a	0'85	sa tersa
Ous	a	1'10	sa dotzena.

Actes Religiosos

A Santa Maria la Major—Dia 17, a les 9 y mitja, hores resades, esposició del Santíssim, Ofici major y processó per dins la Iglesia per ser Tercera Dominica, a intenció de Mossen Bernadi Font, Rector.

Dia 18, entrada de Fosca solemnes Completes.

Dia 19, festivitats del Patriarca San Joseph, a les 9 y mitja, Tercia Cantada, esposició del Santíssim, Ofici major, cantanse la partidura d'en Ballvé, sermó pel Sr. Coromer, Mu. Antoni Artigues, y tot seguit Vespres solemnes.

Al capvespre, Completes y continuació de la novena de Sant Joseph ab sermó.

A Sant Francesc.—Dia 17, el vespre, Conferencia pel Rnt. P. Cerdá.

Dia 19, a les 7 y mitja, Missa de Comunió General pels Terciaris per commemorar el seté centenari de la vocació de Santa Clara, quina feixa celebra avuy la Orde Franciscana.

A les 6 del capvespre, Corona, Professió de Terciaris ab solemnitat y conferencia.

Notícies

Servici d'automovils.—Mos diuen que una companyia de Palma té en projecte establir a Inca un servici d'automovils. Ja mos agrairia; però que'l passatge fos bararet, a fi que hi pogués colcar el gazetiller de Ca-Nostra, que guanya pocs diners.

Novicis.—El dia de Sant Joseph, a n-el Col·legi del Pont-d'Inca que tenen els Germans de les Escoles Cristianes, se vestirà l'há-

bit de la Associació a dos jovenets d'Inca. En Joan Llabrés, (a) Salamany, y En Perico Ferriol Llabrés.

Son dos atlots de molta disposició y que prometen molt per la seua pietat y aplicació.

Que Deu Nostro Senyor los beneyesca ab má llarga y abundosa.

SESIÓN DEL AYUNTAMIENTO

El miércoles día 13 celebró sesión nuestro Ayuntamiento en primera convocatoria, presidiéndola el Sr. Alcalde D. Antonio Ramis y á los que asistieron los concejales Sres. Mateu, Aguió, Gelabert, Pujol, Truyol, Alzina, Noguera y Guasp.

Se aprobó el acta de la sesión anterior.

Se dió cuenta de un telegrama de la Comisión que pasó á Madrid para asistir á los funerales de D. Agustín Luque y Maraver en que se comunicaba que éstos se celebrarían el día 15 del actual.

Se leyó un oficio en el que se participa que este año no era posible acceder á los deseos de este Ayuntamiento, de que se establezca en esta Ciudad una parada de caballos sementales.

También se dió cuenta de una solicitud de D. Pedro Ponselí Bibiloni pidiendo permiso para construir una casa en el solar de su propiedad de la calle de Lloseta.

En atención á que la esposa de Juan Beltrán había dado á luz dos niños gemelos y en vista de la escasez de recursos con que cuenta esta familia, se acordó que se satisficiera de los fondos municipales el importe de una nodriza para uno de ellos.

Se concedió permiso al Sr. Alcalde para ausentarse de esta Ciudad por varios días, encargándose interinamente de la Alcaldía el 2.º Teniente D. Antonio Mateu.

Y no habiendo más asuntos de que tratar, se levantó la sesión.

X.

LLIBRERÍA Carré de la Murta, número 5.—Inca.

Dezzeres Obres Rebudés

Historia de la Iglesia Católica para el uso privado y escolar por D. Francisco Diaz Carmona. Obra ilustrada con un retrato de Pio X. y 86 grabados intercalados en el texto.

Segunda edición, aumentada y mejorada.

Espejo de! Alma que suspira unirse con Dios compuesto por el Presbítero D. Ramón Alsina, Profesor de Moral en el Seminario Consiliar de Solsona.

Despertador Antoniano. Devocionario completo de los asociados de la Pia-Unión de San Antonio de Padua por el P. Samuel Eijon, O. F. M. Colegio de P. P. Franciscanos de Santiago.

Lucio Flavio ó La destrucción de Jerusalem por Tito. Novela Histórica en dos tomos por el Padre José Spillmann de la Compañía de Je-

sús.

Seis ilustraciones de Francisco Sardá y Ladico y dos Planos.

Euchiridion Symbolorum Definitionum et Declarationum de Rebus fidei et morum. auctore Henrico Benziger. Editio undecima quam paravit Clemens Banwart S. J.

Manual de Estudios Bíblicos arreglados para los países de la Lengua Castellana por el Doctor D. Manuel Lago y Gonzalez Obispo de Osma. Con muchos grabados y tres mapas.

Salvador Galmés y Sanxo. *Flor de Cart* contarella de 1891-1899.

Dant Allighieri *La vida Nova* traducción y Prefaci de Manuel de Montaliu.

Estampes de primera comunió pelites y grossas que son una preciosidat.

LLIBRERÍA RELIGIOSA

— DE —

Miguel Durán

CARRÉ DE LA MURTA, 5
INCA

Via-crucis d'en costa y Setmanes Santes.

Llibres de devoció de tot preu, propis per regalar als nins de primera comunió.

Estampes de primera comunió en targeta impreses en la dedicatoria que's vulga, a preus molt econòmics.

Targetes postals d'asuntos religiosos.

IMPRESA DE CA-NOSTRA

Se confecciona tota classe de modelació de Jutjats municipals y Caxes rurals baix de inteligents direccions. Talonaris per la loteria nacional, programes y tota classe de treballs ab prontitud y economía.

INCA MURTA, 5.

INTERESANTE PARA LOS Estudiantes de Latín

La "Traducción interinea del Compendio de la Historia Sagrada según el texto de Lhomonh, por don Pablo Ferrer, Pbro.", es una obra de gran utilidad para los jóvenes que cursan el Bachiller y la carrera sacerdotal, por ser un método práctico para aprender la traducción latina.

Se vende en la librería de Miguel Durán, Murta 5, al precio de dos pesetas el ejemplar

ALMACENES MONTANE

SINDICATO 2 á 10 Y MILAGRO 1 á 10
PALMA

Pañería, Sastrería, Novedades, para Señora y Caballero, Camisería, Lencería, Mantelería, Confección de blanco, Géneros de punto, Estatuaria Religiosa, Plata Meneses, Medallas, Rosarios, Objetos para Regalos, Efectos Militares, Uniformes, Gorras, Espadería, Corbatería, Tapices, Alfombras y Cortinas.

EN LA SUCURSAL CAN BITLA,

ROPAS HECHAS Y SASTRERÍA ECONÓMICA

Ca-Nostra

SETMANARI POPULAR

PREUS Y CONDICIONS

A 4 pessetes l'anyada entera.

A n-els Srs. mestres y mestresses d'escola los donám la suscripció a mitat de preu dues pessetes l'anyada.

A n-els obrers y pobres qui nos ho demanin los feym la metexa rebaxa.

A les persones qui comprin a nosa **Librería** per 100 pessetes cad'any, paguin totd'una, les regalam la suscripció.

¿SE VOL MÉS BARTURA?

ADMINISTRACIÓ: CARRÉ DE LA MURTA, 5.—INCA.

LOS PREVISORES

DEL PORVENIR

Asociación mútua nacional de ahorro y pensiones, capital ilimitado en constante progresión creciente constituido en Inscripciones Nominativas y depositados sus resguardos en el Banco de España. Cuenta corriente en el Banco de España. Oficina Central de Asociación Hechegaray 20 Madrid. Indiscutible. Doce millones de pesetas dan 480.000 de renta anual; de modo que Los Previsores del Porvenir, en 7 años de ahorro, han logrado tener más de 1,300 ptas. diarias de renta sujeto á los impuestos legales de tributación. Número de la última inscripción 116.781 pesetas y 13.025,000 ptas. de capital. Inscripciones de 1 á 5 ptas.

Para más informes dirigirse á

D. Pedro Pujadas Fa
ORIENTE 12. INCA.

Aquest setmanari se publica ab **causa** eclesiástica.